

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 103.

Eyvende Session.

37te Møde.

Lovsdagen den 24de Januar.

(Fortsat.)

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Forslag til § 8.

I den ved 2den Behandling vedtagne Anmærkning til Posten o. 4. tilføies efter Ordet „Beløb“:

„Til denne eller andre Underviisningsanstalter“

vedtoges eenstemmigt med 67 Stemmer.

2) Sammes Forslag til samme Paragraph: Efter Posten y. 2. tilføies:

„Regjeringen bemyndiges til at foranstalte det Fornødne til denne Udgifts Overførelse til Monarchiets fælles Budget.“

vedtoges eenstemmigt med 64 Stemmer.

Lovforslagets § 9 med de dertil stillede Endringsforslag fattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Hvad angaaer det andet af de til denne Paragraph stillede Forslag, skal jeg bemærke, at det kun er en ganske simpel Redaktionsforandring, da der er indløbet en Utiddelighed i Anmærkningen, saaledes som den tidligere var affattet, men som nu er rettet. Forslaget under Nr. 3 er berørt under 2den Behandling, det angaaer nemlig de 400 Rd., som dengang bleve bevilgede til Taffelpenge til Stiftamtmanden, som nu foreslaaes overført til personligt Tillæg.

Møllen: Naar jeg tilligemed to andre ærede Medlemmer af Udvalget har fremsat dette Forslag anderledes, end ved 2den Behandling, saa maa det endelig ikke deraf formodes, at jeg idetmindste for mit Vedkommende har forandret min Anskuelse i Henseende til Tilraadeligheden af at give vedkommende Embedsmand dette Tillæg, men Sagen er ganske simpel den, at jeg ikke har troet at kunne sætte min Mening igjennem saaledes, som jeg først havde paatænkt. Hensigten med Forslaget er jo aabenbart at forandre Benævnelsen „Taffelpenge“ eller „Bespiisningspenge“, hvad man vil kalde det, til „personligt Tillæg“, fordi dette personlige Tillæg ophører, saasnart den paagældende Embedsmand fratræder Embedet, hvorimod Taffelpenge, eller under hvilken som helst anden Benævnelse dette Tillæg ydes, vil bestandig klæbe ved Embedet. Jeg har allerede under 2den Behandling ytret, at det var ønskeligt, at Althingets Mening bliver hørt ved saadanne Leiligheder, og jeg kan ikke andet end fremdeles at fastholde denne Overbeviisning; jeg troer ikke, at en Folkeforsamling som Althinget vilde tage mindre Hensyn til de danske Skatteyderes Interesse end til den Maade, hvorpaa Stiftamtmanden paa Island holder Taffel for nogle enkelte Fremmede, som besøge Landet. Jeg troer, at den af mig foreslaaede Form er den bedste, hvorunder dette Tillæg kan ydes, det er det Præcedens, som jeg troer er det mindst skadelige med Hensyn til Fremtiden, og naar den Paagældende faaer det forlangte Beløb, saa kan jeg heller ikke troe, at det ærede Thing skulde have Noget imod, at det Tillæg, der gives ham, ydes under denne Benævnelse, da der i saa Fald altid skal et nyt Forlangende til af hans eventuelle Ef-